

Johanna Viitala

KASVATUSKUMPPANUUS YKSITYISESSÄ PÄIVÄKODISSA

Sosiaalialan koulutusohjelma

2018

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences

KASVATUSKUMPPANUUS YKSITYISESSÄ PÄIVÄKODISSA

Viitala, Johanna

Satakunnan ammattikorkeakoulu

Sosiaali-alan koulutusohjelma

Lokakuu 2018

Ohjaaja: Kumpulainen, Lenita

Sivumäärä: 36

Liitteitä: 2

Asiasanat: varhaiskasvatus, kasvatuskumppanuus, vanhempien ja kasvattajien välinen yhteistyö

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli kartoittaa yksityisen päiväkodin toimintamallia, jolla vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toteutetaan sekä kasvatuskumppanuus ajattelua.

Opinnäytetyössäni kerään tietoa työntekijöiden näkökulmasta, mitä kasvatuskumppanuus ajattelu on ja millä toimintamuodoin heidän yksikössään toteutetaan vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä. Tutkimukseni tarkoituksena oli kehittää yksityisen päiväkodin kasvatuskumppanuus tietoutta.

Tämän tutkimukseni kohderyhmänä olivat Porin yksityisen päiväkodin, alle kolmi-vuotiaiden ryhmän työntekijät.

Tutkimusmenetelmänä käytettiin kvalitatiivista eli laadullista tutkimusmenetelmää. Aineiston keruussa käytettiin teemahaastattelua.

Tutkimuksen tuloksista ilmeni työntekijöiden ajatukset, että varhaiskasvatuksessa kasvatuskumppanuus ajattelua tarvitaan, jotta vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä voidaan toteuttaa.

PARENTAL PARTNERSHIP IN PRIVATE DAY CARE CENTER

Viitala, Johanna

Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Social Services

October 2018

Supervisor: Kumpulainen, Lenita

Number of pages: 36

Appendices: 2

Key words: early childhood education, parental partnership, the cooperation between parents and educators

---

The aim of this thesis was to survey the private day care center's formula, the cooperation between parents and educators and parental partnership thinking.

The thesis is constructed by collecting data from educators perspective, what is parental partnership thinking and by which practices the cooperation between parents and educators has been implemented. The aim was to develop knowledge about parental partnership in the private day care center.

The target group of the research were employers from the group under three-years-old children in the private day care center in the city of Pori. The research method was qualitative and the material was collected by theme interview.

The research result arised employers thoughts that parental partnership thinking is needed in early childhood education because it enables cooperation between parents and educators.

SISÄLLYS

Sisältö

1 JOHDANTO	5
2 VARHAISKASVATUS.....	6
2.1 Varhaiskasvatuksen määritelmä.....	6
2.2 Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma - vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö	7
2.3 Lapsi aloittaa päivähoiton	9
3 KASVATUKUMPPANUUS	10
3.1 Kasvatuskumppanuutta ohjaavat periaatteet	12
3.2 Kasvatuskumppanuuden rakentuminen	13
3.3 Kasvatuskumppanuuden tavoitteet.....	14
3.4 Kasvatuskumppanuuden haasteet.....	15
4 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET	16
5 OPINNÄYTYÖN TOTEUTTAMINEN.....	17
5.1 Tutkimusten kulku ja aineiston kerääminen	17
6 TULOSTEN ANALYSOINTI.....	18
6.1 Mitä kasvatuskumppanuus on?	19
6.2 Miten kasvatuskumppanuutta perheiden kanssa luodaan	20
6.3 Kasvatuskumppanuuden tavoitteet.....	22
6.4 Ammattikasvattajien oma toiminta - kasvatuskumppanuuden ylläpitämisessä	23
6.5 Yhteistyö toimintamuodot yksityisessä päiväkodissa.....	24
6.6 Haasteet kasvatuskumppanuudessa.....	25
6.7 Kehittämisaalueet kasvatuskumppanuudessa	27
7 JOHTOPÄÄTÖSET.....	28
8 POHDINTA	32
8.1 Luotettavuuden arviointi	32
8.2 Yhteenveto	33
9 LÄHTEET	36
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Opinnäytetyössäni tutkin vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä - kasvatuskumppanuutta ja miten se toteutuu Porin yksityisessä päiväkodissa. Tavoitteena on kartoittaa ja tutkia yhden päiväkodin toimintamallia, miten vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toteutetaan sekä selvittää henkilökunnan näkökulmasta, miten luodaan onnistunut kasvatuskumppanuus vanhempien kanssa ja mitkä asiat saattavat vaikeuttaa kasvatuskumppanuuden luomiseen.

Kasvatuskumppanuudella on merkityksellinen rooli varhaiskasvatuksessa. Kasvatuskumppanuus muotoutuu, päiväkodin henkilökunnan ja lasten vanhempien välisestä yhteistyöstä. Kasvatuskumppanuus on vuorovaikutuksellisuutta, jossa painottuu kuulemisen, luottamuksen ja kunnioituksen periaatteet. Näiden periaatteiden myötä muodostuu tasavertainen kumppanuus vanhempien ja päiväkodin henkilökunnan välille. Kasvatuskumppanuudessa onkin kyse vanhempien oma tuntemus lapsesta sekä ammattikasvattajien asiantuntemus ja osaaminen lapsen hyvinvoinnin ja hoidon suunnittelussa ja toteuttamisessa. (Lämsä, 2000, 51.)

Päädyin tähän aiheeseen, omien kokemusten myötä ja koen, että tämä kasvatuskumppanuus on aiheena todella tärkeä osa-alue varhaiskasvatuksessa. Mutta mitä se kasvatuskumppanuus oikein on ja millä keinoilla ammattikasvattaja lähtee sitä vanhempien kanssa luomaan? Näihin kysymyksiin, lähdin opinnäytetyössäni etsimään vastauksia.

Opinnäytetyössäni lähdinkin selvittämään, miten päiväkodissa henkilökunta kokee kasvatuskumppanuuden ja miten he lähtevät sitä vanhempien kanssa luomaan. Sekä mitkä ovat yksityisen päiväkodin toimintamuodot vanhempien ja kasvattajien välisessä yhteistyössä.

Tutkimus on laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus, jonka toteutin Porin yksityisessä päiväkodissa. Tutkimusmenetelmänä käytän teemahaastattelua. Valitsin kohde-ryhmäksi alle kolmivuotiaiden ryhmien kasvattajat, joihin kuuluu kaksi lastentarhaopettajaa ja neljä lastenhoitajaa. Päädyin näihin kahteen ryhmään, koska nyt näissä kahdessa ryhmässä on uusia perheitä, joiden lapsi aloittaa ensimmäistä kertaa päivähoidon. Tutkimukseni kannalta nämä kaksi ryhmää ovatkin nyt otollista maaperää ja pääsen haastattelujeni myötä kuulemaan työntekijöiden ajatuksia, miten kasvatuskumppanuus lähtee uusien perheiden kanssa liikenteeseen.

Opinnäytetyöni teoriaosuudessa tulen käsittelemään varhaiskasvatusta ja Porin kaupungin omaa varhaiskasvatussuunnitelmaa - vanhempien välisestä yhteistyöstä, kasvatuskumppanuutta ja kartoitan lapsen päivähoidon aloittamiseen liittyviä asioita. Teoriaosuuteni päätteeksi kuvaan laadullisen tutkimukseni vaiheita ja käyn läpi tutkimustuloksia. Laadullisen tutkimukseni tein Porin yksityiseen päiväkotiin.

2 VARHAISKASVATUS

Varhaiskasvatuksen määritelmä

Varhaiskasvatus kuuluu osana suomalaista koulutusjärjestelmää. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lapsen hoidosta ja kasvatuksesta. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja täydentää huoltajien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lapsen kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 8)

Varhaiskasvatus on lapsen suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostama kokonaisuus sekä tavoitteena hyvinvoinnin edistäminen. Varhaiskasvatus on tarkoitettu alle kouluikäisille lapsille. Varhaiskasvatusta voidaan

järjestää päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna kerho- ja leikkitoimintana. (Opetushallituksen www-sivut 2018)

Kunta tai kuntayhtymä on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Kunta tai kuntayhtymän on velvollisuus järjestää varhaiskasvatuspalveluita itse tai hankkia julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava, ennen varhaiskasvatuksen palveluja hankkiessa, muilta palvelun tuottajilta, että palvelut vastaavat kunnallista toimintaa. Palvelut tulee järjestää varhaiskasvatusta koskevien säädösten ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 14.)

Valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lisäksi varhaiskasvatuksen toimintaa ohjaa paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ja lapsen oma varhaiskasvatussuunnitelma. Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat, valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016,8 - 9.)

Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma - vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö

Porin alueella varhaiskasvatusta saa päiväkodeissa, perhepäivähoidossa ja muuna varhaiskasvatuksena kuten, esim. avoin päiväkotitoiminta. Pori järjestää varhaiskasvatuspalveluja itse ja hankkii varhaiskasvatusta myös yksityisiltä palvelujen tuottajilta palvelusetelillä. (Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma www-sivut 2017)

Porissa lapsen aloittaessa ensimmäistä kertaa päivähoidossa vanhemmat käyvät vähintään yhden kerran lapsen kanssa tutustumiskäynnillä ennen päivähoidon varsinaista alkua. Näissä lapsen siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen etu huomioiden. Vanhempien ja kasvattajien välinen yhteistyön tavoitteena on lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistäminen. Vanhempien ja kasvattajien välinen keskinäinen kunnioitus ja tasa-arvoinen vuorovaikutus tukevat kasvatusyh-

teistyötä. Kasvatusyhteistyön onnistumisen edellytyksenä on henkilöstön aloitteellisuus ja aktiivisuus sekä avointa keskustelua yhteisistä tavoitteista ja vastuista niin henkilöstön kuin vanhempien kesken. (Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma www-sivut 2017)

Kasvattajien tehtävänä on avata vanhemmille toiminnan sisältöjä, miksi jotain tehdään ei pelkästään, mitä tehdään. Yhteistyössä on aina huomioitava perheiden erilaisuus, huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät asiat sekä lasten yksilölliset tarpeet. (Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma www-sivut 2017)

Vanhempien ja kasvattajien välisiä yhteistyömuotoja voi olla erilaisia. Yksi tärkeimmistä on kuitenkin yhteiset keskustelu tilanteet, jossa lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan vanhempien kanssa. Myönteiset ja kannustavat kommentit ovat myös tärkeitä. Kasvattajien ja vanhempien väliset vuorovaikutustilanteet luovat pohjaa lapsen hyvinvoinnille. (Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma www-sivut 2017)

Porissa hyödynnetään myös tieto- ja viestintäteknologiaa. Lähes jokaisessa päiväkodissa on käytössä vanhempien ja kasvattajien väliseen yhteistyöhön sovellus, jossa on helppo seurata oman päiväkodin ja ryhmän tiedotteita sekä omaan lapseen liittyvää asiointia. Porissa päivähoidon kasvattajilla ja vanhemmilla mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Kasvattajille on järjestetty keskustelutilaisuuksia uuteen vasaan liittyen. Vanhemmille on lähetetty sähköinen kysely koskien vasukeskusteluja. Kyselyn tulokset on nähtävillä nettisivuilla ja se on jaettu päiväkodeittain mahdollista jatkokäsittelyä varten. (Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma www-sivut 2017)

Lapsi aloittaa päivähoidon

Yhteistyön merkitys päivähoidon ja perheen välillä on tärkeää lapsen siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 33).

Tämä siirtymävaihe on koko perheelle suuri ja uusi asia. Kotona lastaan hoitanut vanhempi tarttuu opiskelun haasteisiin tai työelämään ja lapsi elää osan päivästä uusien hoitajien ja lapsiryhmän kanssa (Mannerheimin lastensuojeluliitto www-sivut, 2018).

Perheelle tämä uusi elämän vaihe tuo mukanaan erilaisia ajatuksia kuten iloa, luottamusta ja innostusta uudesta, mutta myös vaikeitakin tunteita. Vanhempi voi pohtia, kuinka selviämme arjen uudesta rytmistä, sopeutuuko lapsi hoitoon, onko hoitopaikka ja hoitajat hyviä ja turvallisia, onko erossa oleminen lapselle liian rankkaa, saako lapsi hoidossa riittävästi huomiota, syliä ja aikaa (Mannerheimin lastensuojeluliitto www-sivut, 2018). Vanhemmille ja lapselle päivähoidon aloittaminen on aluksi ensin erojen ja kohtaamisten rytmittämistä (Helenius, Karila, Munter, Mäntynen & Sirenius. 2001, 42).

Siksi onkin tärkeää, että kasvattaja myötäelää vanhemman ja lapsen tunteet ja antaa niille tilaa sekä välittää omalla ammattitaitoisella käyttäytymisellään varmuuden siitä, että eron vaikeudet ovat luonnollisia ja niistä selvitään. (Helenius ym. 2001, 47).

Ammattikasvattajien on myös tärkeää ymmärtää, että päivähoidon aloitus saattaa olla myös vanhemmille vaikeaa. Joku vanhemmista saattaisi haluta hoitaa lastansa kotona, mutta ei olosuhteiden pakosta siihen voi tai vanhempi saattaa myös olla mustasukkainen ammattikasvattajalle. Ammattikasvattajan onkin tärkeää luoda perheelle tunne siitä, että vanhempi on aina ensisijaisesti oman lapsensa kasvattaja, mutta päiväkotona on hyvä ja turvallinen paikka lapsen hoitopaikkana. (Ritmala, Ojanen, Siven, Vihunen & Vilen.2009, 297)

3 KASVATUSKUMPPANUUS

Kasvatuskumppanuus käsite on muodostunut 2000 - luvun alussa. Aikaisemmin kasvatuskumppanuudesta käytettiin nimitystä kasvatusyhteistyö tai kasvatuksellinen kumppanuus. Kasvatuskumppanuus on noussut esille eniten varhaiskasvatuksen kirjallisuudessa ja tutkimuksessa. Se nähdään useimmiten vanhempien ja ammattikasvattajien tasa-arvoisen vuorovaikutuksen ja vastuunjaon näkökulmista. (Lämsä, 2000, 31.) Kasvatuskumppanuus nähdään usein vain vanhempien ja kasvattajien välisenä yhteistyönä, mutta se on muutakin kuin pelkää yhteistyötä. Kasvatuskumppanuus pitääkin sisällään ajatukset vanhempien osallisuuden vahvistamisesta ja kasvatuskumppanuuteen liittyvän osaamisen kehittämisen sekä päivähoitoyksikön kasvatuskumppanuuden toiminta kulttuurin rakentaminen (Järvinen, Laine & Hellman-suominen 2009, 118.)

Kumppanuus muodostuu kahdesta erilaisesta yhteistyösuhteesta. Yhteistyösuhteen toisessa päässä on liike-elämän kaltainen neuvottelu- ja sopimussuhde. Kasvatuskumppanuutta edustaa erityisesti yhteistyön tahon toisessa päässä vallitseva keskinäinen vuorovaikutus, henkilökohtaiseen sekä emotionaaliseen läheisyyteen perustuva suhde. Kasvatuskumppanuus on yhteisymmärrykseen pyrkivää, vanhempien arvoja ja asenteita arvostavaa ammattilaistoimintaa. (Lämsä, 2000, 50,51.)

Kasvatuskumppanuus on vanhempien ja kasvatushenkilöstön tietoista yhteistyötä. Yhteistyössä sitoudutaan toimimaan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseen. Kasvatuskumppanuus perustuu vanhempien ja kasvattajien väliseen tasavertaiseen vuorovaikutukseen, jossa molempien osa-puolten samanarvoiset, mutta sisällöltään erilaiset tiedot ja taidot toimia lapsen kanssa yhdistyvät. (Kaskela & Kekkonen 2006, 17.) Kasvatuskumppanuudessa on tärkeää, että kunnioitetaan vanhemmuutta ja pyritään antamaan vanhemmalle ymmärrystä lapsenkehitysvaiheista ja tarpeista. Varsinkin silloin kun vanhemman tukiverkosto ei tarjoa tukea vanhemmuuteen ja vanhemman jaksaminen on tiukoilla (Kanninen & Sigfrid 2012, 133.)

Kasvatuskumppanuus on molemmin puolista vastuun ottoa niin kasvattajien kuin vanhempien osalta. Varhaiskasvatuksessa se on kasvatustuun jakamista. Päivä-

hoidon työntekijän vastuulla on se kasvatusta, mitä lapsi saa ollessaan päivähoidossa. Vanhemmillä on taas ensisijainen kasvatustavastuu omasta lapsestaan. Kasvatustavastuun jakaminen kasvattajien ja vanhempien välillä edellyttää tiivistä ja toimivaa vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Kasvatustavastuun tavoitteena on huolehtia lapsen kasvatuksesta, niin että hyödynnetään vanhempien asiantuntemus omasta lapsesta ja kasvattajan asiantuntemus lapsen kehityksestä. (Koivunen 2009, 151-152)

Kasvatustavastuun toimivuutta ja vuorovaikutuksellisuutta edustaa Powelin teorian mukaan, neljä eri lähtökohtaa. Perheiden osalta, millaisia arvoja ja rooleja perheen sisällä on ja millaisessa tilanteessa perhe elää. Päivähoidon puolelta taas millaisia arvoja päiväkodissa on ja millaisin keinoin päiväkotitukee kasvatustavastuuta. Kasvattajan näkökulmasta taas, miten hän suhteuttaa itsensä ammattilaisena asiantuntijan rooliin on merkittävä rooli vuorovaikutuksen syntymiseen (Keskinen & Virjonen 2004, 82, 122).

Ammattikasvattajan tuleekin omassa työssään jatkuvasti kehittää omaa ammatillisuuttaan ja syventää pohdintojaan työn keskeisimmistä asioista, vastuun ottamisesta lapsen kehityksestä ja kasvatuksesta sekä laajentaa asiakaskeskeisyyttä. Tämä tarkoittaa sitä, että kasvattaja ymmärtää ja tuntee vanhempien kasvatustavastuuta arkitasoa syvemmin. Kasvattajan tuleekin selvittää vanhempien näkemykset kasvatuksesta, kasvatustavastuun tavoitteista ja menetelmistä sekä kasvatustavastuusta. Nämä kaikki mahdollistavat kasvattajaa ymmärtämään, miksi joku toimii ja ajattelee tietyllä tavalla (Kekkonen 2012, 43).

Kasvatuskumppanuutta ohjaavat periaatteet

Kasvatuskumppanuus rakentuu neljästä osa - alueesta.

Ne ovat kuuleminen, kunnioitus, luottamus ja dialogi (Hujala & Turja 2000, 51).

Kuunteleminen

Keskeisin asia vuoropuhelussa on kuuntelu ja toisen kuuleminen. Kuuleminen on suhde toiseen ihmiseen. Kuulevassa suhteessa kuunnellaan toisen ihmisen puhetta, asiaa ja ajatuksia. Kuunteleminen edellyttää aina keskittymistä ja läsnäoloa. Tämä näkyy toiselle ihmiselle aitona kiinnostuksena, rehellisyytenä ja empaattisuutena (Kaskela & Kekkonen 2006, 32).

Haasteelliseksi kuunteleminen muodostuu, jos kuuntelija kuulee puhujan asiassa syyttävää, negatiivista tai sanoo eriävän mielipiteen. Erimielisyys tilanteissa aletaan usein ottamaan puolustuskanta ja kuuleminen loppuu omien mielipiteiden kertoessa. (Kaskela & Kekkonen 2006, 32).

Kunnioitus

Ihmisellä on tarve tulla hyväksytyksi sellaisena, kuin on, ilman ehtoja. Kunnioitus lähtee toisen ihmisen arvostamisesta ja hyväksymisestä. Toisen ihmisen kunnioittaminen on perus edellytys hyvään vuorovaikutukseen. Kunnioittavassa suhteessa on helpompi tuoda asioita esiin peittelemättä ja teeskentelemättä. Puhumalla rehellisesti ja toimimalla avoimesti näytetään toiselle kunnioitusta häntä kohtaan. (Kaskela & Kekkonen 2006, 34).

Luottamus

Luottamuksen syntymiseen tarvitaan aikaa, vuoropuhelua ja yhteisiä kohtaamisia. Päivähoidossa luottamus vanhempien ja työntekijöiden välille muodostuu päivittä-

sistä vuoropuheluista ja vanhempien mahdollisuudesta vaikuttaa lapsensa kasvatukseen, hoitoon ja turvallisuuteen. Turvallisuus muodostuu kasvattajan sensitiivisestä suhteesta lapseen. Kasvatuskumppanuuden tavoite on luoda luottamuksellinen ilmapiiri. (Kaskela & Kekkonen 2006, 36).

Dialogi

Dialogin ydin on kuulemisessa. Kuulevassa suhteessa syntyy aito vuoropuhelu, joka mahdollistaa kaikkien osapuolten tulla omine ajatuksineen näkyväksi. Dialogisessa vuoropuhelussa näkyy tasa-arvoisuus, jossa voidaan olla eri mieltä, rehellisiä ja suorapuheisia. Dialogi määritellään taidoksi toimia, puhua ja ajatella yhdessä. (Kaskela & Kekkonen 2006, 38).

Kasvatuskumppanuuden rakentuminen

Kumppanuus alkaa aina tutustumiskäynnistä ja aloituskeskustelusta. Tutustumiskäynnin ajankohdasta voidaan sopia vanhempien kanssa, kun perheelle vahvistuu tieto siitä, että lapsi on saanut päivähoitopaikan. Tutustumiskäynnin tarkoituksena on luoda keskustelua lapsen päivähoiton aloituksesta ja perheen odotuksista ja toiveista. Aloituskeskustelussa annetaankin perheelle puheenvuoro, koska vanhemmilla saattaa olla monenlaisia ajatuksia ja kysymyksiä päivähoitoon liittyen. Aloituskeskustelussa työntekijällä on ainutkertainen tilaisuus luoda luottamuksellista ja kuulevaa suhdetta perheeseen. Tutustumiskäynnillä työntekijällä on mahdollisuus tutustua lapseen ja havainnoida lapsen tapaa toimia niin yksilönä kuin perheensä jäsenenä. (Kaskela & Kekkonen 2006, 41- 42).

Lapsen aloittaessa päivähoiton, muuttuu koko perheen elämäntilanne, koska lapsi tulee perheensä jäsenenä ja siten päivähoiton aloitus koskee koko perhettä. Lapsi työskentelee omien tunteidensa kanssa, eroja vanhemmistaan ja myös samalla luo uusia suhteita aikuisiin ja lapsiin. Työntekijällä onkin oltava kuuleva ja myötätuntoinen suhtautuminen niin lapseen kuin vanhempiin. Tutustumiskäynnin yhteydessä onkin hyvä sopia vanhemman ja lapsen yhteinen tutustumisjakso päiväkotiin. Lapsel-

le on tärkeää, että siirtyminen kotoa päiväkotiin tapahtuu porras portaalta, jotta lapselle säilyy jatkuvuuden tunne (Kaskela & Kekkonen 2006, 43).

Kasvatuskumppanuuden tavoitteet

Vanhempien ja kasvattajien välisen yhteistyön tavoitteena on vanhempien ja kasvattajien yhteinen sitoutuminen lapsen turvalliseen ja terveeseen kasvuun sekä oppimisen ja kehityksen edistämiseen. Yhteistyö on tasa-arvoista vuorovaikutusta ja edellyttääkin ammattikasvattajalta aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Kasvatuskumppanuudessa huomioidaan perheiden moninaisuus, lapsen yksilölliset tarpeet ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016).

Kasvatuskumppanuuden tavoitteisiin kuuluu myös asteittain syvenevä kohtaaminen vanhempien ja kasvattajien välillä. Vanhempien kanssa käydyt keskustelujen aiheet syvenevät, kun ammattikasvattajan ammatillinen asiantuntemus ja vanhempien oma tuntemus lapsesta yhdistyvät aitoon vuoropuheluun keskenään. Tavoitteena tällä on, että lapsen elämäntilanteet ja asiat tulevat niin perheessä kuin päivähoitossa vastaanotetuksi ja jaetuksi. Tämä vaatii avointa, tasavertaista ja kunnioittavaa vuoropuhelua. (Kaskela & Kekkonen 2011, 17.)

Kasvatuskumppanuuden tavoitteena on, että lapsi nähdään oman elämänsä kokijana ja toimijana. Lapsi nähdään kokonaisvaltaisesti ja häntä ymmärretään ja kannatellaan. Keskiössä on lapsen kokemuksen, tarpeiden, toiminnan ja leikin havainnointi ja havaitseminen. Merkityksellistä on myös miten ja mitä lapselle puhutaan. (Kaskela & Kekkonen 2011, 17.)

Kasvatuskumppanuus on ammatillista toimintaa ja työntekijä vastaa siitä, että yhteistyö vanhempien kanssa säilyy. Vanhemmille tulee järjestää mahdollisuus osallistua lapsensa koskeviin kasvatuskeskusteluihin. (Kaskela & Kekkonen 2011, 18.)

Kasvatuskumppanuuden haasteet

Uudessa varhaiskasvatuksen suunnitelman perusteissa 2016, otetaan esille vanhempien ja lasten osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteutumiseen ja arviointiin. Kasvattajan vastuulla onkin luoda osallistavan yhteistyön edellytykset. Kasvattajalla tuleekin olla hienotunteisuutta ja ymmärrystä perheen tilanteesta, jotta hän pystyy luomaan parhaan yhteistyömuodon perheen kanssa. (Koivunen 2009, 152)

Kaikki vanhemmat eivät kuitenkaan erinäisistä syistä pysty tai halua osallistua aktiiviseen yhteistyöhön. (Koivunen 2009, 152) Vanhempien aktiivisuudessa ja osallistumisessa on kaksi ääripäätä. Toinen ääripää on yliaktiiviset ja asioihin liikaa puuttuvat vanhemmat ja toisessa päässä on ne vanhemmat, jotka eivät osallistu lainkaan yhteistyöhön ja heitä on vaikea tavoittaa. (Cantell 2000, 200)

Liian aktiiviset vanhemmat, herättävät usein työntekijöissä huomiota ja ärtymystä. Heidän kanssaan asioidessa ja asioiden selvittely vaatii usein aikaa ja vaivaa. Vetäytyvät vanhemmat taas puolestaan jäävät huomiotta. Usein kuitenkin nämä vetäytyvät vanhemmat huomiodaan, viimeistään silloin, kun heidän toiminta alkaa aiheuttamaan ongelmia. (Cantell 2000, 200)

Vanhempien osallisuuteen saattavat myös vaikuttaa eritasoiset haasteet omassa elämässä, kuten esimerkiksi terveysongelmat, vanhempien uupuminen, työkiireet ja häpeä huonosti menevistä asioista. On kuitenkin huomattava, että näiden edellä mainittujen perusteella kasvattaja ei saa mennä tekemään yleistyksiä lapsesta eikä vanhempien kiinnostuksesta ja aktiivisuudesta. (Cantell 2000, 201-202)

Kasvatuskumppanuus ajattelu rakentuu tasavertaisesta ja luottamuksellisesta vuorovaikutuksesta. Ammattikasvattajan tehtävänä kuitenkin on yhteistyön rakentaminen. Kasvattajan onki syytä muistaa, että osalla vanhemmista saattaa olla pelokas ja arkai-leva suhtautumistapa ammatti- ihmiseen. Nykyisin kuitenkin vanhemmat luottavat itseensä vanhempina ja pystyvät toimimaan yhteistyössä kasvattajien kanssa. Näiden vanhempien kanssa yhteistyö sujuukin, jos vain kasvattaja on vastavuoroisesti valmis avoimeen ja vuorovaikutukselliseen yhteistyöhön.

Toiset vanhemmat taas tarvitsevat enemmän aikaa, jotta he pystyvät työskentelemään tasavertaisena kasvatuskumppanina. Kasvattajan tulisi rohkaista omalla toiminnallaan juuri näitä vanhempia. (Ritmala ym. 2009, 296)

Ammattikasvattajan on kunnioitettava perheiden yksityisyyttä ja heidän toimintamallejaan. Perheiltä ei tulisi vaatia liian paljon osallistumista yhteisiin tilaisuuksiin. Avain asemassa on yhteistyön sisältö eikä muoto. (Ritmala ym. 2009, 296)

Yksi kasvatuskumppanuuden syntymisen haasteista voi johtua, myöskin siitä, että vanhempi pelkää, että hänet leimataan kasvattajana. Tämä johtaa siihen, että vanhempi ei uskalla kertoa kaikkea lapsen elämään vaikuttavista tekijöistä (Ritmala ym. 2009,297).

4 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää Porin alueen yksityisen päiväkodin toimintamallia, jolla vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä - kasvatuskumppanuutta toteutetaan. Opinnäytetyössäni kerään tietoa työntekijöiden näkökulmasta, mitä kasvatuskumppanuus ajattelu pitää heidän mielestään sisällään ja miten juuri heidän päiväkodissaan vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toteutetaan.

5 OPINNÄYTYÖN TOTEUTTAMINEN

Tutkimusmenetelmänä käytin kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta, jossa haastatelin yksityisen päiväkodin alle kolmivuotiaiden ryhmän työntekijöitä. Haastateltaviani oli kaksi lastentarhaopettajaa ja neljä lastenhoitajaa.

Tutkimukseni on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Laadullisessa tutkimuksessa tiedon hankinta on kokonaisvaltaista ja aineisto kootaan arjen todellisissa tilanteissa. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa suositaan ihmisen tuomaa, omaa näkökulmaa ja näin ollen tutkittavan ihmisen ääni pääsee näkyväksi. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara, 1997, 165)

Kvalitatiivisessa eli laadullisessa tutkimuksessa valitaan kohderyhmä tarkoituksenmukaisesti, satunnaisotoksen menetelmää ei käytetä. Laadullisessa tutkimuksessa, tutkimussuunnitelma muotoutuu tutkimuksen edetessä ja toteutetaan joustavasti olosuhteiden mukaisesti. (Hirsijärvi yms. 1997, 165)

Tutkimusten kulku ja aineiston kerääminen

Porin yksityisen päiväkodin työntekijät olivat tutkimukseni kohderyhmä. Haastatteluu osallistui yhteensä kuusi päiväkodin työntekijää. Kaksi heistä olivat lastentarhaopettajia ja neljä muuta olivat lastenhoitajia. Toteutin tutkimukseni syyskuussa 2018. Ennen tutkimustani päiväkotia oli jo minulle entuudestaan tuttu paikka, koska olin siellä harjoittelussa syksyllä 2017 ja keväällä 2018. Ehdotin jo kevään harjoitteluni aikana päiväkodin johtajalle, että voisin tehdä opinnäytetyöni tutkimukseni heidän päiväkotiin. Tähän johtaja antoikin suostumuksensa. Tutkimuksen toteuttaminen päiväkodissa oli minulle mielekästä, koska olihan paikka ja työntekijät jo minulle entuudestaan tutut työharjoitteluni tiimoilta.

Ennen tutkimuksen toteuttamista lähetin yksityiseen päiväkotiin opinnäytetyösuunnitelmani ja teemahaastattelurungon. (LIITE 1) Teemahaastattelun runko sisälsi tarkkoja kysymyksiä, jotka liittyivät kasvatuskumppanuuteen. Kasvatuskumppanuus on kokonaisuudessaan laaja käsite, halusin pilkkoa kasvatuskumppanuus aiheetta tarkempaan tarkasteluuni ja siksi kysymykset olivat lähinnä apukysymyksiä. Apukysy-

mykset muodostuivat teoriaosuuteni eri osa-alueista ja halusin kysymysten avulla saada mahdollisimman tarkan kuvauksen, mitä haastateltavat näistä teoriaosuudesta nousevista osa-alueista ajattelevat ja mitkä ovat ne toimintatavat, joita juuri heidän yksikössään toteutetaan.

Kävin henkilökohtaisesti paikan päällä päiväkodissa, sopimassa haastattelujen ajankohdat ja samalla annoin kohderyhmäni työntekijöille luettavaksi niin teemahaastatteluni sisällön kuin saatekirjeeni, missä kerron opinnäytetyöni tarkoituksesta. (LIITE 2)

Työntekijöiden haastatteluiden ajankohtaa oli aluksi haasteellista sovittaa päiväkodin kiireiseen arkeen, mutta työntekijöiltä itseltään tuli ehdotus, että haastattelut voitaisiin pitää silloin kun heillä olisi oman ryhmän tiimipalaverit. Sovimme siis, että haastattelin ensimmäistä alle kolmivuotiaiden ryhmän työntekijöitä maanantaina ja toisen alle kolmivuotiaiden ryhmän työntekijöitä taas seuraavan päivän tiistaina. Tämä järjestely sopi kaikille osapuolille.

Aineiston keruuseen käytettiin teemahaastattelua yksilöhaastattelun avulla. Haastattelu tilanteet järjestettiin häiriöttömiksi. Haastattelujen keston olin varannut aikaa 15 - 20 minuuttia/ henkilö. Haastattelujen ajankohta sovittiin pidettävän syyskuussa.

6 TULOSTEN ANALYSOINTI

Tämän tutkimuksen tulokset pohjautuvat Porin yksityisen päiväkodin työntekijöiden haastatteluihin. Tuloksien kertomisessa käytetään haastateltavien suoria lauseita ja tulokset tuodaan esiin teemahaastattelurungon pohjalta.

Mitä kasvatuskumppanuus on?

Haastateltavilta kysyttiin, mitä heidän mielestään kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan päiväkodissa. Haastateltavat olivat yksimielisiä siitä, että päiväkodissa kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden välistä yhteistyötä. Haastateltavat nostivat esille sen tärkeimmän, mitä he kasvatuskumppanuudesta ajattelevat, että se on hyvin pitkälti keskustelun myötä tapahtuvaa vuorovaikutusta molemmin puolin. Sekä tasa-arvoista kumppanuutta vanhempien kanssa.

" Se on yhteistyötä vanhempien kanssa." (Vastaaja 1)

" Huoltajien kanssa tehtävää yhteistyötä päivittäin - kohdatessa. Lasten haku ja tuonti tilanteissa. " (Vastaaja 2)

" Keskusteluja, joita pidetään varhaiskasvatuksessa" (Vastaaja 3)

"Se on sitä, että me tuemme täällä sitä kodin kasvatusta, jos vanhemmat kertoo meille, että lapsi on siirtynyt johonkin uuteen juttuun tai varsinkin täällä pienten puolella että he harjoittelevat pois vaipoista, että se kuuluu siihen, että ollaan kasvatuskumppanuudessa heidän kanssaan ja käytämme myös tätä metodia." (Vastaaja 4)

"Yhteistyötä vanhempien kanssa. Keskustelut lapsesta päivittäin" (Vastaaja 5)

"Kasvatuskumppanuus on kumppanuutta vanhempien kanssa. Toimimme tasa-arvoisessa asemassa vanhempien kanssa. Vanhemmilla on paras tietämys omasta lapsestaan ja me täällä taas tuemme sitä perheen kasvatusta. Mutta tietysti täällä toimitaan ryhmässä, joten huomioitavaa on että täällä on erilaiset säännöt kuin kotona." (Vastaaja 6)

Miten kasvatuskumppanuutta perheiden kanssa luodaan

Haastateltaviltani kysyin, miten kasvatuskumppanuutta perheiden kanssa lähdetään luomaan. Lähdin siis kysymykselläni selvittämään, päivähoidon aloitukseen liittyviä asioita ja tarkoituksena oli, että haastateltavat pohtivat, miten he toimivat kun saavat tiedon, että uusi lapsi on aloittamassa heidän ryhmässään ensimmäistä kertaa päivähoiton. Haastateltava (Vastaaja 1) kertoikin, että kun he saavat tiedon esimieheltään, että uusi lapsi on aloittamassa päivähoiton, niin he ottavat yhteyttä perheeseen ja sovitaan perheen kanssa tutustumiskäynti päiväkotiin. Haastateltava (Vastaaja 6) otti myös esille tämän kasvatuskumppanuus ajatuksen, että se lähtee perheiden kanssa alulle, juuri tästä tutustumiskäynnistä ja perhe otetaan yksilöllisesti huomioon ja annetaan tilaa perheelle tutustua rauhassa päiväkotiin ja annetaan niin perheelle kuin lapselle mahdollisuus niin sanottuun "pehmeään laskuun", kodista päiväkotiin. Haastateltavat myös kertoivat, että jotkut perheet käyvät tutustumassa uuteen päiväkotiin montakin kertaa varsinaista hoidon aloitusta, kun taas toiset saattavat käydä vain sen kerran.

Haastateltavat kertoivat myös, että tutustumiskäynneillä tarkoituksena on tutustua lapseen ja perheeseen sekä keskustella käytännön asioista. Perhe saa myös tutustumiskäynnillään lomakkeen, jossa he voivat kirjoittaa omasta lapsestaan tietoja. Tämä haastateltavan mukaan auttaa heitä työntekijöitä toimimaan lapsen kanssa joustavasti ja pehmeästi, eli jatkuvuuden tunne kotoa - päivähoitoon.

Haastateltavat kertoivat, että perhe voi myös "Tougoun" kautta käydä tutustumassa ja seuraamassa päiväkotinsa ja oman ryhmänsä asioita ja tiedotteita. Tougou onkin yksi tiedonlähde kanava, joka tarjoaa perheelle mahdollisuuden tutustua päiväkodin toimintaan. Haastateltavat pitivät tätä viestintä kanavaa hyvänä ja ajantasaisena tiedotusvälineenä perheiden kanssa.

Porissa käytetään tieto- ja viestintäteknologiaa. Kunnallisessa päiväkodeissa käytetään Tietoedua ja Muksunettia kun taas Porin yksityisessä päiväkodissa on käytössä "Tougou- ohjelma". Tougou- ohjelma on päiväkodin ja vanhempien välinen informaatiokanava.

"Ensin olla yhteydessä vanhempaan ja sitten kun johtajalta kuullaan, että on aloitamassa joku uusi lapsi, niin sitten sovitaan vanhemman kanssa, riippuu lapsesta ja perheestä, että kuinka monta tutustumiskäyntiä, mutta niin kuin milloin he tulevat tutustumaan tänne päiväkotiin. Toiset käy vaan kerran ja toiset voi käydä vaikka viisikin kertaa. Se ihan riippuu siitä, koska he saavat tiedon siitä, koska he pääsevät tänne ja kuinka pitkä aika siihen kun se lapsi aloittaa. Toiset tulee aika vauhdillakin jos on tarve, mutta se on ainakin sellainen että siinä tutustutaan siihen vanhempaan vähä ja he näkevät, mitä täällä päiväkodissa tapahtuu. Esitellään tätä päiväkotia ja tätä ryhmää. Ja tutustutaan siihen lapseen ja käydään keskustelua vanhemman kanssa" (Vastaja 1)

"Käydään vanhemman kanssa keskustelua ja sovitaan niitä yhteisiä juttuja, mitä tehdään lapsen kanssa, että mitä me teemme täällä ja mitä he tekevät sitten taas kotona." (Vastaja 2)

"Tougo, on myös yks tärkeimmistä paikoista, koska siellä puhutaan kuitenkin koko ajan ja sinne tulee infoa, päiväkodin toiminnasta. Ja vanhemmat saavat sinne tunnukset, heti kun lapsi aloittaa päiväkodissa." (Vastaja 3)

"Kun perhe tulee tutustumiskäynnille, niin siinä keskustellaan heti käytännön asioista. Syökö lapsi itse, miten hän nukkuu, onko hänellä vaippa, onko tutti, onko nokkamuki. Eli näinkin perusasiat, koska ne ovat niitä olennaisia juttuja. Eli käymme läpi niitä asioita, miten kotona ja sovitaan jo alustavasti just niistä yhteisistä asioista, miten toimitaan sen lapsen kanssa. Esimerkiksi, opetteleeko lapsi syömään, niin me tiedämme täällä, että annamme hänen itse syödä, mutta autetaan tarvittaessa. Ja kerromme, että varavaatteita tarvitaan ja kerromme myös mikä lapsella on henkilökohtaisessa käytössä: naulakko, sänky, vaipat. Eli kerromme ihan perus jutut. Toisille se on ihan turhaa kertoa, jos on jo aikaisempia lapsia päiväkodissa, mutta voi olla myös sellaisia, jolla ainoa kosketuspinta - ala päiväkotiin, on se kun on itse ollut joskus päiväkodissa." (Vastaja 4)

"Lapsesta kysellään tietoja, eli meillä on "lapsesta tietoja - lomake", jonka he voivat täyttää kotona ja saamme siitä vähä lapsesta tietoja. Se helpottaa meidänkin työskentelyä, kun tiedämme jo etukäteen, miten siellä kotona on toimittu, että osaamme sitten täälläkin aloittaa sitä hoitoa pehmeästi." (Vastaja 5)

"Kasvatuskumppanuus näkyy juuri siinä, että perhe otetaan yksilöllisesti huomioon ja perheelle annetaan mahdollisuus pehmeään laskuun, eli otetaan perheen tarve huomioon, kuinka monta kertaa vanhempi tulee tutustumaan lapsen kanssa päiväkoitiin, ennen varsinaista hoidon alkua." (Vastaja 6)

Kasvatuskumppanuuden tavoitteet

Haastateltavilta kysyin kasvatuskumppanuuden tavoitteista. Haastateltavat olivat yksimielisiä siitä, että kasvatuskumppanuuden tavoite on lapsen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin turvaaminen yhteistyössä vanhempien kanssa. Haastateltavat myös nostivat esille, että tavoitteena on luoda perheen kanssa avoin, luottamuksellinen, turvallinen ja vuorovaikutuksellinen suhde perheiden kanssa.

"Tavoitteet on se, että pyritään, kodin ja päivähoidon välillä, että kommunikaatio on hyvää ja kaikki asiat tulevat meiltä ja he kertovat meille." (Vastaja 1)

"Avoin ja luonteva vuorovaikutus, molemminpuolinen luottamus. Molemmilla osapuolilla ajankohtainen tieto lapsesta" (Vastaja 2)

"Lapsen etu ja lapsi voi hyvin." (Vastaja 3)

"Tavoitteet on lapsen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin turvaaminen yhteistyössä vanhempien kanssa." (Vastaja 4)

"Tavoitellaan hyvää yhteistyötä, luottamusta, turvallisuutta. Ja sitä, että voidaan puhua asioista suoraan niin hyvistä kuin niistä vaikeimmistakin asioista. " (Vastaja 5)

*"Tavoitteena on, että vanhemmat osallistuvat myöskin itse keskustelemaan lapses-
taan ja ottamaan osaa päiväkodin erilaisiin tempauksiin. Pyrkimyksenä tällä, että
vanhemmat eivät olisi passiivisia toimijoita vaan olisivat mukana tässä hommassa
lapsena kanssa." (Vastaja 6)*

Ammattikasvattajien oma toiminta - kasvatuskumppanuuden ylläpitämisessä

Haastateltavilta kysyin, miten ammattikasvattaja voi omalla toiminnallaan, edesaut-
taa kasvatuskumppanuuden ylläpitämistä vanhempien kanssa. Haastateltavat olivat
yksimielisiä siitä, että he ammattikasvattajina heidän pitää olla positiivisia, avoimia,
kohteliaita ja ottaa vanhemmat huomioon, vuorovaikutuksellisin keinoin, eli kysele-
mällä ja kuuntelemalla. Haastateltavat myös kertoivat, että tässä työssä pitää olla sitä
ihmisen lukutaitoa, jotta pystyy toimimaan erilaisten vanhempien kanssa.

" Olemalla avoin, positiivien" (Vastaja 1)

"Kertomalla ja kysymällä" (Vastaja 2)

*" Positiivisuuden kautta. Pitää myös olla ihmisen lukutaitoa, että mikä toimii, minkä-
kin vanhemman kanssa. Kaikki vanhemmat ovat erilaisia ja me työntekijät olemme
erilaisia. Mutta meidän tehtävä on lukea sitä vanhempaa, millainen lähestymistapa
toimii juuri kyseiseen vanhempaan. Toiset vanhemmat puhuvat suoraan ja avoimesti
kaikkien kuullen ja toisilta täytyy vähä niin kuin kaivaa sitä tietoa sekä jotkut van-
hemmat voivat haluta ihan rauhassa puhua työntekijän kanssa. Olemalla aktiivinen"*
(Vastaja 3)

*" Ilmoitusvelvollisuus vanhemmille, jos esimerkiksi lapsi sairastuu tai on jotain poik-
keavaa." (Vastaja 4)*

"Vanhemman kohtaaminen. Olet kiinnostunut, kyselet ja olet läsnä. Olet kohtelias."
(Vastaaaja 5)

"Vuorovaikutuksellisuus päivittäin, lapsen tulo ja haku tilanteissa. Informoidaan aktiivisesti vanhempia, mitä talossa tapahtuu ja mitä ryhmässä tapahtuu." (Vastaaaja 6)

Yhteistyö toimintamuodot yksityisessä päiväkodissa

Haastateltavilta kysyin, millä muilla tavoin heidän päiväkodissa pidetään kasvatuskumppanuutta yllä, eli lähdin tiedustelemaan, mitä muita toimintatapoja juuri heidän päiväkodissaan on. Haastateltavat toivatkin esille, että heidän päiväkodissaan järjestetään paljon erilaisia tapahtumia ja teema päiviä. Nämä mahdollistavat työntekijöiden lähestyä perhettä ja lasta eritavalla, koska usein työntekijä kohtaa vanhemman lapsen tuonti - ja hakutilanteissa. Nämä tulo - ja hakutilanteet ovat usein aika hektisiä ja kiireisiäkin tilanteita ja vuorovaikutukselle ei jää niin paljon aikaa. Haastateltavat pitivätkin näitä tapahtumia, hyvinä toimintatapoina lähestyä perhettä.

Haastateltavat myös ottivat esille varhaiskasvatukseen yleiset toiminta muodot, kuten vanhempainilta, lapsen oma varhaiskasvatus suunnitelman läpi käyminen perheen kanssa, alkukeskustelu ja tietenkin päivittäiset kohtaamiset lapsen tulo- ja hakutilanteissa.

Haastateltavat myös mainitsivat erilaiset viestintäkanavat, jotka heillä on käytössään; perinteiset puhelut, tekstiviestit, Tougou - ohjelma, sähköpostit sekä ryhmäkohtaiset viikko - ohjelmat tulevat myös näkyviin päiväkodin eteisen seinälle.

"Täällä vanhemmille järjestetään paljon erilaisia tapahtumia mm. liikunnalliset tapahtumat ja vanhempien aamupalat. Sekä tietty nämä perinteiset alkukeskustelut, vasukeskustelut ja vanhempainillat. " (Vastaaaja 1)

"Erilaiset tapahtumat, jossa pääsee keskustelemaan koko perheen kanssa niin vanhemman kuin lapsen kanssa" (Vastaja 2)

"Toukou on käytössä, että siellä on paljon vanhemmille paljon tietoa vanhemmille, mitä talossa tapahtuu ja ryhmäkohtaisesti kerrotaan tulevia tapahtumia, viikko - ohjelmat. " (Vastaja 3)

"Erilaiset teema tapahtumat, alkukeskustelut ja vanhempainillat"(Vastaja 4)

"Toukoussa on vanhemmille paljon tietoa ja ryhmäkohtaiset asiat ja viikko - ohjelmat tulevat myös näkyviin sinne ja päiväkodin eteiseen." (Vastaja 5)

"Alkukeskustelut, yhteiset tapahtumat, aamupalat" (Vastaja 6)

Haasteet kasvatuskumppanuudessa

Haastateltavilta kysyin, mitkä asiat voivat heidän mielestään hankaloittaa kasvatuskumppanuutta. Haastateltavat yksimielisesti ottivat esille vanhempien piittaamattomuuden. Tällä he tarkoittivat sitä, että jotkut vanhemmista eivät oikein halunneet kohdata työntekijää lapsen tulo- ja hakutilanteissa. Haastateltavat eivät oikein osanneet sanoa, mistä tällaisen vanhemman käytös johtui. Pohtiessaan kuitenkin asiaa, niin he arvelivat, että syy välttelevään käytökseen saattaa johtua vanhemman kiireestä ja väsymyksestä.

Toinen asia jonka haastattelevat mainitsivat oli niin sanotusti "vaativat vanhemmat", jotka vaativat niin yksilöllistä huomiota niin itse vanhempaan kuin omaa lastaankin kohtaa. Haastateltavat pysähtyivätkin pohtimaan tätä vaativan vanhemman kohtaamista ja tulivatkin siihen lopputulokseen, että toki vanhemmat saavat vaatia omalle lapselleen parasta ja pitääkin, mutta huomioitavaa on, että me työntekijät emme isossa ryhmässä pysty huomioimaan kaikkea ja kaikkia. Toinen asia, joita haastateltavat ottivat esille olivat ne vanhemmat, jotka ottivat vuorovaikutustilanteissa puolustus-kannan, kun työntekijä yrittää keskustella ei niin positiivisista asioista.

Haastateltavilta tuli myös sellainen tunne, että vanhemmat eivät aina arvosta heidän työtään, koska unohtavat usein palauttaa lappuja tai sovitut tapaamiset perutaan tai jätetään tulematta.

Haastateltavat myös kertoivat, että kaikkia vanhempia ei kehoituksesta huolimatta saada eri viestintä kanavien piiriin, kuten Tougouhon. Haastateltavat sanoivat, että Tougou on kuitenkin yksi tärkeimmistä viestintäkanavista, joissa kerrotaan tulevista tapahtumista ja sinne kirjataan myös lapsen tärkeitä tietoja, esim. tulevat lapsen hoitoajat, varahakijat yms.

"Jos vanhempi ei ole halukas tekemään yhteistyötä tai vanhempi joka vaan tuo lapsen, eikä ota kontaktia henkilökuntaan. Toki asiaan saattaa vaikuttaa vanhemman kiire ja väsymys" (Vastaja 1)

"Vaativat vanhemmat, jotka vaativat niin itselleen kuin lapselleen kaiken työntekijän huomion. Täällä on kuitenkin hankala seurata lapsen jokaista liikettä. Tietysti me täällä tiedetään, mitä se lapsi täällä tekee, mutta emme pysty seuraamaan jokaista lapsen liikettä. Ja siitä syystä, emme pysty aina vanhemmalle sanoa, ihan tarkkaan, miten lapsen päivä on joka minuutilla mennyt tai miksi lapsen omassa lokerikossa on jonkun muun lapsen vaate tai tavara." (Vastaja 2)

"Vanhemmat, jotka ottavat heti puolustuskannan, kun yrittää jostain asiasta heille sanoa." (Vastaja 3)

"Kaikki vanhemmat eivät ole kiinnostuneet. Vaikka kuinka yrittäisi, että ottakaa Tougou käyttöön, mutta ei." (Vastaja 4)

"Tougou järjestelmään kaikki vanhemmat eivät ole kirjautuneet. Vaikka sinne kuuluisi ilmoittaa hoitoajat ja lapsen varahakijat. Sekä sinne me laitamme, myös hyvää infoa tulevista tapahtumista ja viikko - ohjelmista." (Vastaja 5)

"Jätetään palauttamatta asioita, joita monta kertaa pyydetään. Ei kanneta vastuuta siitä, että on esim. keskusteluaika ja jätetään tulematta. Arvostuksen puute työntekijöitä kohtaan, aliarvioidaan työ tai sellainen tunne siitä tulee." (Vastaaaja 6)

Kehittämisaalueet kasvatuskumppanuudessa

Haastateltavilta kysyin, miten haluisi kehittää vanhempien välistä yhteistyötä juuri heidän päiväkodissaan. Haastateltavat eivät osanneet sanoa, mitä toimintamuotoja voisivat enää lisätä heidän päiväkodissaan, koska he olivat sitä mieltä, että heillä on todella paljon erilaisia tapahtumia ja viestintäkanavia, joiden avulla yhteistyötä vanhempien kanssa tehdään. Haastateltavat kuitenkin mainitsivat, että kaipaisivat enemmän vanhemmilta tulevaa lähestymistapaa työntekijöitä kohtaan. Haastateltavat pohtivat, että kun he työntekijöinä kertovat lapsen päivästä päiväkodissa niin he kaipaisivat myös vanhemmilta tietoa siitä, miten lapsen arki sujuu kotona ja jos perheessä on joki elämän muutos, joka saattaa vaikuttaa lapseen, niin sekin olisi hyvä tuoda esille, jotta tietäisimme, miksi lapsi saattaa käyttäytyä normaalista poikkeavasti.

"Täällä meillä on paljon erilaisia tapahtumia, että ei täällä oikein ole enää kehitettävää." Vastaaaja 1)

"Kaipaisin enemmän tietoa lapsesta, miten lapsi toimii kotona, kun usein me puhumme täällä, miten päivä on mennyt, mutta olisi kiva kuulla myös miten arki sujuu kotona." (Vastaaaja 2)

"Vanhemmilta tietoa, jos elämässä tapahtuu, jokin muutos, mikä saattaisi vaikuttaa lapseen." (Vastaaaja 3)

"Täällä meidän päiväkodissa on mielestäni aika kattavasti järjestetty erilaista toimintaa vanhemmille, että en oikein osaa sanoa, mitä lähtisin täällä kehittämään. Varmasti kehitettävää aina löytyy, mutta nyt ei tule mieleeni, mitä se voisi olla"
(Vastaaja 4)

7 JOHTOPÄÄTÖSET

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää ja analysoida, miten Porin yksityisessä päiväkodissa, vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toteutetaan ja kartoittaa työntekijöiden kasvatuskumppanuus ajattelua.

Tutkimuksessa analysoitava aineisto ja tieto perustuivat päiväkodin työntekijöiden haastatteluihin. Tutkimuksessani lähdin keräämään tietoa työntekijöiden näkökulmasta, mitä se kasvatuskumppanuus ajattelu heidän näkökulmastaan on ja miten vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä luodaan ja pidetään yllä sekä mitä toimintamalleja heidän päiväkodissaan on.

Tarkastelun kohteena tutkimuksessani oli kasvatuskumppanuus. Kasvatuskumppanuus sanaa ei enää valtakunnallisessa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa 2016, mainita, vaan puhutaan vanhempien ja kasvattajien välisestä yhteistyöstä. Huomattavaa kuitenkin on, että kirjallisuudessa edelleen käytetään tuota kasvatuskumppanuus termiä, koska se on muutakin kuin vain vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toiminnallisoin keinoin. Se on myös kasvattajan ammatillisuutta omaksua yhteisöllisyyden ajatusmallin. Kasvatuskumppanuutta kirjallisuudessa ajatellaan, kumppanuutena, jossa perheen ja ammattikasvattajien tieto kietoutuu yhteen. Tästä syystä olenkin tutkimuksessani käyttänyt tuota kasvatuskumppanuus sanaa viitekehysenä vanhempien ja kasvattajien väliselle yhteistyölle.

Kasvatuskumppanuus on suuri käsite ja siksi halusin tutkimuksessani lähteä tätä kasvatuskumppanuus käsitettä lähteä pilkkomaan pienempiin osa - alueisiin. Haastatel-

tavilleni suunnittelinkin haastattelu kysymykset siten, että vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä tulisi tutkittua ja analysoitua monesta eri osa - alueesta ja näin ollen tutkimuksessani kasvatuskumppanuuden käsitys muotoutuisi paremmin näistä osa- alueista.

Tutkimuksen tavoitteena oli antaa työntekijöille mahdollisuuden pysähtyä miettimään ja pohtimaan, mitä se kasvatuskumppanuus on ja sen myötä tarkastelemaan omaa asennetta, tietoa ja taitoa, kun toteutetaan vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä - kasvatuskumppanuutta.

Tutkimukseni kohderyhmä oli kaksi alle kolmivuotiaiden ryhmän työntekijät. Haastateltaviani oli kaksi lastentarhanopettajaa ja neljä lastenhoitajaa. Haastattelut toteutettiin Porin yksityisessä päiväkodissa. Haastattelujen ajankohdat sovittiin, niin että se sopi haastateltavien aikatauluihin. Päiväkodin kiireellisen ja hektisen arjen myötä sovimme haastateltavien kanssa, että pidämme haastattelut kahtena eri päivänä. Haastattelut toteutettiin, niin että kun ryhmän työntekijöillä oli oma tiimipalaveri lasten päiväunien aikaan niin otimme ryhmän vapaan tilan käyttöömme ja haastattelut pääsivät vauhtiin. Olin alustavasti suunnitellut, että haastattelun kesto olisi noin 15 - 20 minuuttia, mutta en silti haastatteluja tehdessäni asettanut mitään takarajaa haastattelulle, jotta saisin kaikki ajatteleman haastattelukysymykset käytyä läpi ja haastateltavalle jäisi aikaa pohtia ja vastata kysymyksiini monipuolisesti. Tämä osoittautuikin hyväksi, koska toiset haastateltavista käytti runsaastikin aikaa kertoakseen omia näkemyksiään asiasta. Kaiken kaikkiaan haastatteluihin meni aikaa 2 tuntia ja 30 minuuttia. Yhtä haastateltavaa kohden aikaa meni noin 25 minuuttia.

Tutkimusmenetelmänä käytettiin kvalitatiivista eli laadullista tutkimusmenetelmää. Aineiston keruussa käytettiin teemahaastattelua. "Teemahaastattelun tyypillinen muoto on, että teema on jo valmiiksi tiedossa. Vain kysymysten tarkka muoto ja järjestys puuttuu" (Hirsijärvi ym. 2000, 205). Teemahaastattelu sopikin tutkimukseeni hyvin, koska tiedossa oli tutkimukseni yleiskäsite, joka oli kasvatuskumppanuus. Lähdinkin tutkimuksessani tätä yleiskäsitettä pilkkomaan pienempiin osa-alueisiin, jotta haastateltavien on helpompi syventää omia ajatuksiaan ja pohdintojaan, mitä se kasvatuskumppanuus oikein on. Tämä kysymysten pilkkominen helpotti myös, tutkimukseni kulkua ja ymmärrystä itse aihe - alueesta.

Haastatteluissa tuli selkeästi esille, että haastateltavat olivat omissa pohdinnoissaan ja asenteissaan hyvinkin tietoisia, että kasvatuskumppanuudella päiväkodissa tarkoitetaan juuri sitä vanhempien kanssa tehtävää yhteistyötä ja heidän tehtävänä, ammatikasvattajina on myöskin olla se avain henkilö, joka luo ja pitää yllä kasvatuskumppanuutta.

Haastateltavani olivat päiväkodin alle kolmivuotiaiden ryhmän työntekijöitä ja heille oli selkeää, miten he toimivat, kun uusi lapsi aloittaa ensimmäistä kertaa päivähoitossa. He kertoivatkin hyvinkin tarkkaan siitä alkuprosessista, joka käynnistyy, kun perhe saa tiedon hoitopaikastaan. Sekä toivat, esille sen, miten he toimivat, jotta kasvatuskumppanuus lähtee hyvin liikenteeseen. Olikin positiivista kuulla, että perheet otetaan yksilöidysti huomioon ja perheille annetaan tilaa ja aikaa tutustua rauhassa omaan päiväkotiinsa ja omaan ryhmäänsä. Eli mahdollistetaan perheille pehmeä lasku - kodista - päiväkotiin.

Kasvatuskumppanuuden tavoitteista haastateltavat olivat myöskin yksimielisiä siitä, että tavoitteena on lapsen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin turvaaminen. Sekä heidän oma ammatillinen toiminta vaikuttaa hyvinkin pitkälti siihen, miten kasvatuskumppanuutta luodaan ja ylläpidetään. Haastateltavat olivat tutkimukseni mukaan hyvinkin tietoisia siitä, miten ammattilaisen kuuluu lähestyä vanhempaa ja monelta nousikin avoimuus, luottamus, positiivisuus ja vuorovaikutuksen syntyminen keskustelujen kautta.

Haastateltavat kertoivat myös, millä muilla tavoin juuri heidän päiväkodissaan pidetään kasvatuskumppanuus ajatusta yllä ja millä toimintamuodoin heidän päiväkodissaan toimitaan. Haastateltavat toivat esille ja pitivät hyvänä asiana, että heidän yksikössään vanhemmille järjestetään erilaisia tapahtumia ja teema päiviä. Näin ollen he pystyvät pitämään yllä vuorovaikutuksellista suhdetta vanhempiin ja pystyvät myös samalla havainnoimaan, miten vanhempi toimii lapsensa kanssa.

Muita kasvatuskumppanuutta yllä pitäviä asioita haastateltavat toivat esille myös perinteiset; vanhempainillat, vasu - keskustelut, aloituskeskustelut, mutta tärkeimpänä haastateltavat pitivät ennen kaikkea juuri sitä jokapäiväistä arjessa kohtaamista

lapsen tulo- ja hakutilanteissa. Myöskin teknologian käyttö olivat haastateltavien mukaan hyviä tiedotusvälineitä vanhempien kanssa, esimerkiksi perinteiset tavat kuten puhelimesta puhuminen, viestien lähettäminen ja Tougoun käyttö mahdollistavat ajankohtaisen tiedon välittymisen perheiden välillä sekä päiväkodin eteisessä oleva ilmoitustaulu antaa vanhemmille tietoa päiväkodin tapahtumista. Nämä kaikkien mainitut toimintatavat ovat osa yksityisen päiväkodin yhteistyön muotoja vanhempien ja kasvattajien välisessä yhteistyössä.

Haastateltavat kokivatkin, että heidän päiväkodissaan on jo aika kattavasti erilaisia toimintatapoja vanhempien väliseen yhteistyöhön, joten eivät osanneet sanoa, miten he voisivat vielä toimintaa kehittää.

Kasvatuskumppanuuden haasteista haastateltavilta, tuli aika paljon kannanottoa siitä, että miten vanhemmat toimivat. Haastateltavat kokivat, että kasvatuskumppanuutta on välillä hankalakin toteuttaa ja pitää yllä, koska vanhempia on niin monenlaisia ja ottivatkin juuri nämä ääripäät esille. Toisessa ääripäässä tutkimukseni mukaan olivat ne vanhemmat, joita oli helppo lähestyä ja vuorovaikutuksellinen suhde oli syntynyt ja toisena ääripäänä taas ne vanhemmat, joita oli haasteellista lähestyä. Haastatteluisissa haasteelliseksi työntekijät kokivat, välinpitämättömät ja vaativat vanhemmat. Välinpitämättömyys tulkittiin työntekijöiden näkökulmasta, että vanhemmat eivät arvostaneet heidän työtään tai toinen tulkinta oli, että vanhempi on vain niin väsynyt ja kiireinen, että ei ehdi aitoon läsnäoloon ja vuorovaikutukseen työntekijän kanssa. Vaativat vanhemmat saivat taas työntekijän kokemaan riittämättömyyden tunteita, koska eivät pysty seuraamaan lapsen jokaista liikettä ja näin ollen eivät aina osaa sanoa ja kertoa päiväkotia päivän tarkkaa selostusta siitä, mitä lapsi on tehnyt.

8 POHDINTA

Luotettavuuden arviointi

Pohdittaessa tutkimukseni luotettavuutta on kiinnitettävä huomiota tutkimuksen aiheen valintaan, tutkimusmenetelmään ja haastateltavien vastauksiin. Tutkimuksen aiheen valinta tapahtui tutkijan omien mielenkiinnon ja omien henkilökohtaisen kokemuksen myötä. Tutkimuksen aiheena oli suurempi kokonaisuus, jossa tutkija lähti pilkkomaan aihetta pienempiin osa-alueisiin. Tämä aiheen pilkkominen johti siihen, että tutkija käytti tässä tutkimuksessa kvalitatiivista eli laadullista tutkimusmenetelmää ja haastattelu muoto määräytyi kysymysten asettelusta, joka oli teemahaastattelu. Teemahaastattelun avulla tutkija pääsi syventämään kasvatuskumppanuuden käsitettä syvällisemmin. Haastateltavat vastasivatkin kysymyksiini monipuolisesti ja heidän näkemykset tutkimusongelmaani tuli vastatuksi. Haastateltavat olivat aidosti kiinnostuneita tutkimus aiheesta ja vastauksissa näkyi hyvin, että haastateltavat panostivat oman näkemyksensä rehellistä esille tuontia. Oli myös huomattavaa, että vastauksissa näkyi haastateltavien yksimielisyys asioista. Tämä haastateltavien yhdennäköisyys lisäsi tutkimukseni luotettavuutta, koska eriäviä mielipiteitä ei ollut. Haastattelujen nauhoittaminen ja litterointi lisäsivät tutkimuksen luotettavuutta.

Haastatteluissa käytin teemahaastattelua, jotta saisin monipuolisen ja syvällisen otoksen tutkimuskysymyksiini. Teemahaastattelu osoittautuikin hyväksi vaihtoehdoksi, koska siinä aihepiiri on selvillä, mutta kysymysten tarkka järjestys ja muotoilu puuttuvat (Hirsijärvi ym. 2000, 204-205). Haastattelut onnistuivat mielestäni hyvin. Haastateltavat ovat nimettöminä, jotta yksityisyyden suoja säilyy. Tutkimuksesta saatu aineisto on ollut vain ja ainoastaan tutkimuksen tekijällä ja aineisto hävitetään heti kun tutkielma on valmis.

Yhteenveto

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli kartoittaa yhden päiväkodin toimintamallia, miten vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toteutetaan sekä työntekijöiden näkökulmasta, mitä kasvatuskumppanuus ajattelu heidän mielestään on.

Ajatus opinnäytetyöstäni tuli ollessani harjoittelussa syksyllä 2017 ja keväällä 2018 yksityisessä päiväkodissa, ajatuksiini tuli, että voisin suunnata opinnäytetyöni sinne. Keväällä 2018 kysyinkin päiväkodin johtajalta olisiko mahdollista suunnata opinnäytetyöni tutkimukseni heille ja tähän johtaja antoi suostumuksensa. Tästä opinnäytetyöni aiheen pohdinta lähti liikkeelle. Itselläni oli mielessäni kaksikin opinnäytetyön aihetta, mutta päädyin aiheeseen, jota olin jo aiemmin pohtinut. Se tuntui itsestäni jokseenkin mielenkiintoisemmalta. Päädyttyäni kasvatuskumppanuus aiheeseen päätin esitellä päiväkodin johtajalle opinnäytetyöni aiheen ja millä tavoin sitä lähden tutkimaan. Päiväkodin johtaja piti aihe valintaani hyvänä ja tästä lähtikin kirjallisuuden valinta ja opinnäytetyöni suunnitteluvaihe käyntiin.

Suunnittelun edetessä ja teoria osuuden kirjoittamisen vaiheessa, aloin pohtimaan aihettani. Huomasin, että aiheeni kasvatuskumppanuus on aika laaja käsite ja halusin tätä lähteä pilkkomaan pienempiin osa-alueisiin ja näin syntyi teemahaastatteluni kysymys runko. Lähetin laatimani kysymysrunгон päiväkodin johtajalle, jotta voisin varmistua siitä, että kysymykset ovat monipuolisia. Johtaja hyväksyi kysymykseni, jonka jälkeen lähetin haastateltavilleni kysymykset (Liite 2) ja saatekirjeeni (Liite 1).

Tämän jälkeen lähdin sopimaan haastattelujen ajankohtaa ja sovimmekin, kummankin ryhmän kanssa, että pidämme haastattelut kahtena peräkkäisenä päivänä. Haastattelun ajankohta pyrittiinkin sovittamaan niin, että se ei häiritse työntekijöiden työpäivää ja työntekoa. Siitä syystä ajankohta oli lapsien päiväunien aikaan ja ryhmien tiimipalaverin aikana. Työntekijät kokivat, että haastattelut voidaan pitää heidän tiimipalaverinsa aikana, koska heillä ei ollut niin paljon asioita käsiteltävänä, joten heidän suostumuksellaan sain tehdä haastattelut. Olin myös keskustelut päiväkodin johtajan kanssa, että varmasti tämä järjestely sopii.

Ennen haastattelua olin kuitenkin vähän epävarma, miten haastattelu tilanne saadaan rauhalliseksi niin, että keskeytyksiä ei tule, koska jo ollessani toisessa lastentarhaopettajan työharjoittelussani huomasin, että päiväkodin arki on niin hektistä, että usein kirjallisten töiden tekemisen aikana tulee keskeytyksiä. Pohdinkin, että kun pidämme haastattelut ryhmän tiimipalaveri aikaan, jossa ryhmän työntekijät ovat poissa lapsi ryhmästä, että mitä jos, joku lapsi herääkin päiväunilta ja työntekijä joutuu keskeyttämään haastattelun. Onneksi kuitenkin haastattelu tilanne saatiin luotua rauhalliseksi ja keskeytyksiä ei tullut. Mutta tämä sai itseäni pohtimaan, että päiväkodin kiireinen arki ja mahdollinen oman työn keskeyttäminen ovat varmasti niitä asioita joita tulen ammatissani kohtaamaan.

Koen kasvaneeni ammatillisesti opintojeni, harjoittelujeni ja tätä työtä tehdessäni. Varsinkin kun nyt opinnoissani suuntaudun varhaiskasvatukseen ja lastentarhanopettajaksi ja työni keskiössä on lapsi niin ilman vanhempien välistä yhteistyötä lapsen kokonaisvaltainen hyvinvointi jäisi puutteelliseksi. Onkin tärkeää, että minä tulevana ammattilaisena jo opintojen aikana alan kartoittamaan ja pohtimaan kasvatuskumppanuus ajattelua, koska huomioitavaa on, että vanhemmilla on aina ensisijaisesti kasvatusvastuu ja paras tieto omasta lapsestaan. Kasvattajana minun tuleekin omalla toiminnallani kunnioittaa tätä ja luoda vanhempien kanssa tasavertainen kumppanuus. Tasavertaisena kumppanuutena ajattelen, että niin vanhemmat kuin kasvattajat toimivat yhteistyössä lapsen etua ajatellen.

Opinnäytetyöhöni olenkin tyytyväinen, koska sain haastattelujen myötä kartoitettua, miten vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyö muotoja voidaan päiväkodissa toteuttaa sekä työntekijöiden näkökulmaa kasvatuskumppanuus ajattelusta. Teoria osuuden kokoamisen koin haastavaksi, koska kirjallisuus käyttää vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyöstä nimitystä kasvatuskumppanuus kun taas uudessa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa 2016, ei mainita kasvatuskumppanuus vaan vanhempien ja kasvattajien välinen yhteistyö.

Olen kuitenkin ottanut tuon kasvatuskumppanuus määritelmän opinnäytetyössäni esille, koska mielestäni se on oleellinen asia tässä tutkimuksessani. Näen että kasva-

tuskumppanuus on viitekehys, johon vanhempien ja kasvattajien välinen yhteistyö muotoutuu. Ajattelen, että ensin tarvitaan oma oivallus siitä, että yhteistyö työntekijän ja vanhemman välille lähtee tasavertaisesta ajattelusta - eli kumppanuudesta. Tämän kumppanuus taas muodostuu kasvatuskumppanuudeksi, kun tiedot ja havainnot jaetaan toisiaan kunnioittaen. Kun työntekijälle on muodostunut kasvatuskumppanuus ajattelu, on hänen helpompi alkaa toteuttamaan vanhempien ja kasvattajien välisiä konkreettisia toimintamuotoja.

Opinnäytetyöni teoria osuus ja tutkimusosioni vastaavat hyvinkin pitkälti toisiaan. Asia, jonka laitoin kuitenkin merkille oli se, että kasvatuskumppanuutta ei haastattelut ajatelleet niinkään ajatuksina vaan lähinnä he ajattelivat sen juuri erilaisin käytännön työmuodoin ja miten se heidän yksikössään toteutuu. Mutta huomattavaa kuitenkin oli se, että työmenetelmistä tärkeimmistä kasvatuskumppanuuden edistämisessä vanhempien kanssa on juurikin vuorovaikutustilanteet lapsen tuonti- ja hakutilanteissa. Teoria osuudessa juurikin tämä aito dialogi vanhempien kanssa on sitä joka päivästä kasvatuskumppanuutta. Kasvatuskumppanuuden syntymisen haasteista, haastateltavien ja kokoamani teoria osuus vastasivat myös toisiaan. Niin kirjallisuudessa kuin haastatteluissa tuli esille vanhempien joko yliaktiivinen tai passiivinen olemus, jotka ovat hyvän kasvatuskumppanuuden syntymisen hidasteita.

Toivon, että tutkimus kysymysteni myötä päiväkodin työntekijöille tuli laajempi käsitys, mitä kasvatuskumppanuus on ja miten he sitä jo työsssänsä toteuttavat. Toivon myös, että opinnäytetyöni antaa lisää potkua kasvatuskumppanuus ajatteluun ja sekä mahdollisesti myös sen kehittämiseen.

9 LÄHTEET

Cantell. H.2000. Vaikeat vanhemmat, kurjat kollegat?. Ratkaiseva vuorovaikutus aikuisten kesken. PS-kustannus

Helenius. A., Karila. K., Munter. H., Mäntynen. P. & Siren - Tiusanen.H. 2001. Pienet päivähoitossa. Alle kolmivuotiaiden lasten varhaiskasvatuksen perusteita. WS Bookwell Oy. Juva 2001.

Hirsijärvi. S., Remes. P. & Sajavaara. P. 2000. Tutki ja Kirjoita. Tammer paino Oy. Tampere 2000.

Hujala.E&Turja.L. 2016. Varhaiskasvatuksen käsikirja. PS-kustannus. Bookwell OY Juva.

Järvinen. M., Laine. A. & Hellman- Suominen. 2009. Varhaiskasvatusta ammattitaidolla. Kariston Kirjapaino Oy. Hämeenlinna.

Kanninen.K. & Sigfrids.A.2012. Tunne minut! Turva ja tunteet lapsen silmin. PS-kustannus. Bookwell Oy.Juva

Kaskela, M. & Kekkonen, M. 2011. Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta: Opas varhaiskasvatuksen kehittämiseen. Gummerus kirjapaino Oy. Vaajakoski 2006.

Kekkonen, M. 2012. Kasvatuskumppanuus puheena: Varhaiskasvattajat, vanhemmat ja lapset päivähoidon diskursiivisilla näyttämöillä. Tampere. Tampereen Yliopistopaino OY-Juvenes Print.

Keskinen.S. &Virjonen.H. 2004. Vanhemmuuden ja lapsen kasvun tukeminen päivähoidossa. Tammer - paino Oy.Tampere.

Koivunen, P.L. 2009. Hyvä Päivähoito. Työkaluja sujuvaan arkeen. Jyväskylä: PS-kustannus

Lämsä, A-L. 2000. Verkosto vahvaksi: Toimiva vuorovaikutus perheiden kanssa. Jyväskylä. PS-kustannus.

Mannerheimin Lastensuojelun www-sivut.2018.Viitattu 14.10.2018.
<https://www.mll.fi/>

Opetushallituksen www-sivut. 2018. Viitattu 8.8.2018.
https://www.oph.fi/koulutus_ja_tutkinnot/varhaiskasvatus

Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma. Sivistystoimi. 2017.Viitattu 24.10.2018.
https://www.pori.fi/sites/default/files/atoms/files/varhaiskasvatussuunnitelma_2017.pdf

Ritmala. M., Ojanen. T., Siven. T., Vihunen. R. & Vilen. 2009. Lapsen Aika. M. WSOY pro OY.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2016. Opetushallitus. viitattu 8.8.2018

https://www.oph.fi/download/179349_varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2016.pdf

SAATEKIRJE

Hyvät Porin yksityisen päiväkodin työntekijät!

Olen Johanna Viitala ja opiskelen Satakunnan Ammattikorkeakoulussa sosionomiksi.

Teen opinnäytetyöni yhteistyössä Porin yksityisen päiväkodin kanssa.

Tutkimukseni tarkoituksena on saada tietoa, miten yksityisessä päiväkodissa vanhempien ja kasvattajien välistä yhteistyötä toteutetaan.

Opinnäytetyön tarkoituksena on saada teiltä tietoa, jonka avulla voidaan kehittää kasvatuskumppanuutta jatkossa. Vastauksenne käsitellään luottamuksellisesti. Tutkimuksen tuloksista teitä ei voida tunnistaa vastaajiksi. Tutkimusaineistoa kerätään ainoastaan tähän tutkimukseen.

Vastaukseenne menee noin 15 - 20 minuuttia. Vastauksenne auttaa kartoittamaan ja kehittämään Porin yksityisen päiväkodin vanhempien välistä yhteistyötä, kasvatuskumppanuutta. Tutkimukseni valmistuu syksyllä 2018. Siihen voi tutustua Porin yksityisessä päiväkodissa.

Kiitos, kun saan tehdä opinnäytetyöni tutkimuksen päiväkodissanne ja suostuite haastateltaviksi.

Ystävällisin terveisin

opiskelija Johanna Viitala

sähköposti: johanna.viitala@student.samk.fi

Haastattelu kysymykset

1. Mitä kasvatuskumppanuus on?
2. Miten kasvatuskumppanuutta perheiden kanssa luodaan? (esim. uusi lapsi aloittaa päivähoidon, miten perhe ja lapsi huomioidaan)
3. Mitkä ovat kasvatuskumppanuuden tavoitteet?
4. Miten ammattikasvattaja voi omalla toiminnallaan, edesauttaa kasvatuskumppanuuden ylläpitämiseen vanhempien kanssa?
5. Millä muilla tavoin vanhempien välistä yhteistyötä pidetään yllä?
6. Mitkä asiat voivat mielestäsi hankaloittaa kasvatuskumppanuutta?
7. Mitä tai miten haluaisit kehittää vanhempien välistä yhteistyötä?